

متن پرسش

سلام و عرض ادب و عرض تسلیت: بنده در مورد حضور اجتماعی و حضور در فضای مجازی اینطور یادداشت کرده ام، یعنی به جمع بندی رسیده ام، می‌خواستم بدانم آیا همین گونه است؟ و نظرتان چیست در مورد این جمع بندی: در زندگی غربی چنانچه در کتب برخی از اصحاب قلم ایشان پیدا است، حضور اجتماعی پررنگ اغلب برای کنار زدن اغیار است و مطرح کردن خود، که ریشه کتابهای سبک موفقیت را هم چنین تفکری قرار داده اند که اگر می‌خواهی موفق شوی باید خودت را مطرح کنی! اما در زندگی توحیدی، حضور در فضای اجتماعی، برای مطرح کردن غیر است (توجه به کمالات وجودی افراد)، و مطرح کردن غیر در اینجا یعنی ظهور حق در زندگی... . دقیقا به همین علت است که حضرت مولا الموحدین امیرالمومنین (ع)، با اینکه با افرادی برخورد می‌کنند که از ایشان می‌خواهند تعداد موهای سرشان را بگویند!!! باز هم با اشتیاق میان آنها ظاهر می‌شوند، و حرص از دست دادن آرامش خود را در این فضا ندارند... . با توجه به همین معنا، هرچه معنویت دور از اجتماع و فضای مردمی باشد، به همان مقدار به کج روی افتاده و گمان می‌کند متحیر در حق شده است، ولی گویا در درون این تحیر، یک نحوه تحیر در خود پنهان است. التماس دعا یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضور در تاریخ توحیدی حتی در فضای مجازی یعنی به نمایش درآوردن اراده‌ی الهی. مثل حضور اصحاب امام حسین «علیه‌السلام» در کربلا برای به ظهور آوردن شخصیت قدسی آن حضرت. موفق باشید